

Noi suntem români..

Premiera pe țară **Cocoșei & puicuțe** (în original: **Stags & Hens**) are toate datele unui spectacol de succes: un dramaturg englez contemporan important, unul dintre cei mai buni regizori ai tinerei generații, o interpretare iscusită. Momentul este însă tulbure pentru TT: Andrei Șerban urma să monteze aici, în cursul acestei primăveri, **Disputa** de Marivaux, înainte de a începe repetițiile la Comedia Franceză. Reamintim că, în anii '60, Andrei Șerban a lucrat la TT spectacole de referință, ca **Arden din Feversham** sau **Omul cel bun din Secuien**, creând o adevărată echipă – de invidiat, în epocă. Din păcate, autoritățile locale nu numai că nu au contribuit acum la strângerea sumei necesare (mult mai mică decât sumele în general practicate), în bună parte deja asigurată prin eforturile directorului Corneliu-Dan Borgia, dar au și inițiat, pe baza unor învinuirii anonime, o anchetă asupra acestuia din urmă. Premiat anul trecut drept cel mai bun director de teatru din țară, C.D.B. este acum acuzat de... conducere defectuoasă. Se poate bănui că e doar o problemă locală, că TT a căzut și el victimă pârâdnicei alternanțe la Putere, căci scena românească a mai pierdut, de-a lungul timpului, o serie de directori capabili, a căror unică vină era aceea de a nu fi avut coloratura politică potrivită la timpul potrivit. Numai că implicațiile acestei crize sunt mult mai grave. Realizarea proiectului cu un regizor de faimă internațională, precum Andrei Șerban, ar fi adus beneficii teatrului românesc în ansamblu, iar căderea lui înseamnă un vot de blam la nivel mai înalt decât cel județean.

Mulți socotesc că scena trebuie să fie o tribună a rostirii frumoase, ceea ce presupune și un limbaj ales. Se cuvine însă readusă în discuție o chestiune deloc neglijabilă: teatrul este un organism viu, iar teatrul din Piatra Neamț își propune, înainte de toate, să fie, așa cum îl arată numele, un teatru al tineretului. Un teatru tânăr, cu un colectiv cu medie de vârstă scăzută, o instituție care progresează în ritm cu schimbările din societate. Problema de căpătâi nu este, așadar, limbajul de pe scenă, ci substanța pieselor, a spectacolelor. Iar când

COCOȘEI & PUICUȚE de Willy Russell. Traducerea: Marian Popescu ● **TEATRUL TINERETULUI** din PIATRA NEAMȚ ● Data reprezentației: 7 aprilie 2001 ● Regia: Vlad Massaci ● Scenografia: Viaceslav Vutcariov ● Distribuția: Anamaria Marinca (Linda), Gabriela Crișu (Maureen), Clara Flores (Bernadette), Dorina-Maria Haranguș (Carol), Olimpia Mălai (Frances), Florin Mircea jr. (Dave), Cezar Antal (Robbie), Dan Grigoraș (Billy), Doru Cătănescu (Kav), Ovidiu Crișan (Eddy), Constantin Lupescu (Peter), Tudor Tăbăcaru (Roadie).

substanța există (ca în cazul de față) și îl justifică, un anumit limbaj trebuie admis – dacă nu asumat.

Dincolo de titlul ei ușor cabaretistic, **Cocoșei & puicuțe** este o piesă despre libertatea individuală și neputință, despre resemnare și curajul evadării. Unul dintre motivele pentru care spectacolul a fost primit cu oarecare reținere de către public este faptul că textul pornește de la o realitate destul de străină nouă. În piesă mirele și mireasa se întâlnesc cu prietenii, înaintea nunții, la o serată numită *stag/hen night* și însemnând un fel de petrecere de adio, o ultimă noapte de libertate, în care totul este permis. Decorul reprezintă două toalete ale unei discotecii de provincie (periferie?), în care autorul a plasat întreaga acțiune. Celor cărora vasele de closet le vor fi lezat pudora le atragem atenția că nu este prima oară când astfel de obiecte au apărut pe scenă (vezi faimosul *D'ale carnavalului* al lui Pintilie).

Totodată, personajele din **Cocoșei & puicuțe** – după cum declară regizorul în afișul-program – aparțin unei categorii care nu își are corespondent în România de azi: limitei inferioare a clasei de mijloc. Hainele fistichii, machiajul strident, limbajul sunt (și trebuie înțelese ca atare) semnul unui anumit nivel social, nu moral – cum, poate, spectatorul român ar fi tentat să creadă.

Pe scenă, aceste personaje au haz, ritm și siguranță. Deși indivizii celor două tabere distincte aparțin, în fond, aceluiași mediu, a cărui amprentă o poartă, totuși fiecare își are propria personalitate, atent conturată. Astfel, se disting Eddy (Ovidiu Crișan) cu aere de mic șef și permanentul lui zumzăit disprețuitor, Billy (Dan Grigoraș), amicul ușor retardat, blazatul potențial artist Kav (Cezar Antal). Viitoarea mireasă este Anamaria Marinca – proaspătă, fragedă, voluntară –, figură bizară pentru o lume moartă în interior.

Finalul poate fi interpretat în două feluri. Pe de o parte, se poate spune că piesa are un sfârșit fericit – fiindcă Linda pleacă împreună cu fostul ei iubit, deci „se smulge provincialismului strămt și searbăd”. Pe de altă parte, însă, nu ți se dă certitudinea că

foto: Cornel Miftode

Peter reprezintă pentru ea fericirea adevărată și nici că orașul spre care el o duce ar fi mai bun, sau că viața pe care i-o poate oferi ar fi altfel. Pleacă pentru a scăpa de o cerere în căsătorie prea repede acceptată, simțind că – din captivă, cum este în acest mediu fără orizont – ar fi și mai lipsită de perspective, pentru că prietena ei, Bernadette, este modelul viu a ceea ce ar deveni pășind spre altar a doua zi: o femeie trecută înainte de vreme, admițând avansurile te miri cui în unica speranță de a se mai simți dorită, liberă, frumoasă. Totodată, se anulează nunta – adică se periclitează „celula de bază a societății” etc. Dar **Cocoșei & puicuțe** nu este o piesă a cuvintelor mari. Ea înfățișează o realitate a lumii moderne, fără a-și propune să o judece. Nu există morală, nu există vină, nu există vinovați. Numai victime.

Daria Dimiu